Ч. 270 (13.218). Львів, понеділок 5. грудня 1932. Poruxtowa oplata zaplacono ryczaltem. Рік LIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“ Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 4·00 зол.
Чвертьрічно 12·00 „
Піврічно 24·00 „
Річно 48·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці і Канаді 1 долар. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Новий канцлер.

Кінець чи початок німецької кабінетової крізи?

Остання кріза німецького уряду подабала дещо на деякі кабінетні крізи в Польщі. Особливо нагадує вона димісію четвертого кабінету проф. Бартля, з тою ріжницею, що т. зв. полковницькі кола, які той кабінет повалили, знали, що п. Бартель до влади не поверне і що курс піде „на право“, а канцлер фон Папен і марш. Гінденбурґ започаткували крізу у пересвідченні, що вона скінчиться поворотом до вихідної точки. Зате нпр. в одному і другому випадку бачили ми затяжну тактичну гру. Тут колишній маршал сенату проф. Шиманський, як десигнований на премієра діяч мав доказати безвиглядність усяких переговорів з соймовими клюбами, там переговори з Гітлером мали на меті виказати, що націонал-соціялісти, зокремаж сам їхній вожд, нездібні перейняти владу. Однак саме тому, що вся та двохтижнева кріза, яку виповнили вщерть розмови всіх з усіми, сотні статтей взаємно собі суперечних і десятки комбінацій, яких животіння трівало буквально години, саме тому важко людям стороннім на чужині, орієнтуватися у всіх тактичних ходах закулісної гри, їх спонуках і цілях.

Приходиться ствердити лише факт, що з доручениям місії творення нового німецького кабінету ґен. Шляйхерові — відпали тут найважніші інші концепції: 1) коаліц. парляментарного кабінету, що спирався би на центро-правий бльок, 2) „президіяльного“ кабінету на чолі з Гітлером і 3) протипарляментарного „боевого“ кабінету фон Папена. Однак ствердження цих негативів не прецизує ще позитивної плятформи та програми кабінету ґен. Шляйхера. З телеграми та вісток німецької преси можна виміркувати, що хоч офіціяльно націонал-соціялісти висловились проти нового канцлера, як взагалі засадничо проти кожного не-гітлерівського кабінету, то проте особа ґен. Шляйхера їм миліша, ніж яканебудь інша і що мабуть його звязки з табором Гітлера далеко не прірвані. Здається теж, що в партії центра зробить добре враження, що Гінденбурґ не злегковажив поради пралата Кааса і дійсно відмовився від підтримування дальше Папена. Взагалі відсунення Папена від влади мусить бути річю приємною і для Гітлера і для Брінінга — і психольоґічно влекшує це ситуацію Шляйхерові. Лекше завдання має він супроти райхстагу теж тому, що марш. Гінденбурґ відмовився дати згоду на якийнебудь ексклюзивний кабінет — чи то Гітлера чи Папена, отже тим самим кабінет його, Шляйхера, дістає фірму уряду „примирюючого“. Правда, Папен спірався на нім. капіталістичних колах і провадив так звану прокапіталістичну політику. Цю базу тратить Шляйхер, але він старається заступити її професійними союзами та кокетуванням робітничих сфер, щоби соціяльною політикою наближуватись до гасел чи націонал-соціялістів чи соціял-демократів. Врешті з ґен. Шляйхером входить не то до активної німецької політики, а до його державного проводу новий чинник, з яким явно боротися важко і небезпечно: цим чинником є райхсвера, німецька армія, яка посередньо була заанґажована вже в кабінеті Брінінга-Ґренера та яка тепер стає головною підпорою кабінету мін. райхсвери ґен. Шляйхера...

З тих чи інших мотивів, у висліді такої чи іншої тактичної гри і таких чи інших політичних відносин — на перший плян офіціяльного німецького овиду виринула нова фіґура. Новою вона не є постільки, поскільки ґен. Шляйхер, врештою людина розмірно молода віком і ранґою (50 літ, ґенералом є щойно від 1929 року), грає вже за кулісами німецької політики поважну ролю від ряду літ і поскільки його імя називали вже, як „будучого половіка“, при творенні кабінету Папена. А всеж, це нова поява, яка щойно від нині дістає змогу в цілій ширині проявити свої здібности державного діяча. Справедливість каже ствердити, що при всьому партійному розгардіяші републиканської Німеччини вона видала де-де цікавіші й талановитіші постаті, ніж вільгельмівська цісарська епоха. Адже в серії републиканських німецьких канцлерів були імена соціяліста Мілера, центровців Ерцберґера, Маркса і Брінінга, людовця Штреземана, і навіть останній, зненавиджений усіми німецькими партіями, канцлер Папен, таки показав себе людиною з поважними особистими прикметами. Тимчасом від часів, коли Вільгельм II. безпардонно відсунув від влади Бісмарка — всі ті ґенерали й князі, як Капріві, Гогенльоге, Бетман Гольвеґ чи сам Більов — були більшими або меншими мірнотами.

Нині Німеччина потрібує талановитого канцлера більше, ніж колинебудь. Відмова Америки прольонґувати сплату воєнних довгів, яку союзні держави мають перевести 15. XII. ц. р., ставить під знак запиту ціле льозанське порозуміння. Таким робом воскресає похоронена вже кардинальна проблема репарацій. Одночасно все ще без вирішення повисла у воздусі німецька вимога військової рівноправности, а відсутність Німеччини на конференції розброєння паралїжує і компромітує цю установу до решти. Із внутрішніх проблем — питання ревізії конституції чи питання безробіття чи комуністичної небезпеки чи десяток інших — усі вони негайні й одна важніша від другої.

З усіх цих причин німецькою крізою цікавився і цікавиться весь світ, як питанням великого міжнародного значіння і тому теж з зацікавленням слідкує за дальшим розвитком німецьких подій.

Інформуйте про себе чужинців!

У справі інформаційного матеріялу про наші науково-культурні установи для наукового щорічника „Мінерва“ в Берліні.

У січні цього року появиться знову перший том поважного інформаційно-наукового щорічника „Minerva“ — Jahrbuch der gelehrten Welt, що виходить уже від кількадесяти літ у двох-трьох великих томах накладом німецької накладні Walter de Gruyter u. Co й приносить вичерпуючі інформації про всі культурно-наукові інституції всього світу.

У цьому щорічнику подають уже майже від десятка літ також відомости про українські установи на основі дат і матеріялів, які вдалося видавництву роздобути при моїй допомозі через окремі запити і квестіонар, які ми висилали постійно нашим культурно-науковим установам, або впрост із друкованої літератури, звідомлень, адресників, календарів і з нашої преси. Таким способом придбано впродовж літ відомости про наші високі школи, наукові організації та товариства, бібліотеки, архіви і музеї, і покладено поважні основи інформаційної праці про Україну для всього світу.

Ця праця вимагає тепер дальшої розбудови, а щонайменше постійного доповнювання новими, а радше найновішими даними. На жаль, наші політ. відносини, почтові утруднення з деякими частинами нашої землі, а вкінці, що найважніше, недоцінювання великої ваги й конечности такої інформаційної праці, яке часто проявляється у завзятій мовчанці на всі запити, або у надто скромній недокладности, стають важною перепоною в солідному виконанні згаданого завдання. Цим завданням є поставити достойно й вичерпуючо наш відділ поруч з відділами інших народів, хочби наших сусідів, що не жаліють ніяких трудів на те, щоби дати про себе повний інформаційний матеріял. Зокремаж нема тут безпосереднього матеріялу з румунської й чеської України. Через те, як редактор славянської частини „Мінерви“, звертаюся прилюдно до всіх наших наукових і культурних установ і до всього нашого загалу з горячим проханням надіслати нам чимскорше на адресу видавництва (Verlag Walter de Gruyter, Berlin W 10, Genthinerstrasse 35) або на мою власну (Berlin-Charlottenburg 5, Suarezstr. 46) докладні цифрові дати про всі наші наукові та культурні організації, товариства, бібліотеки архіви й музеї, а по змозі переслати нам іще й друковані або писані ювилейні видання, річні звідомлення та інші т. п. публікації. Очевидно, що весь матеріял може бути писаний по-українськи й не потребує бути впорядкований.

Для першого тому потрібні дати про наші наукові, культурні й педагоґічні інститути, наукові та інформаційно-наукові бюра, метеорольоґічні, та інші стації, досвідні поля, лябораторії й дослідчо-наукові робітні, про памятні місця, бібліотеки, промислові читальні, архіви, музеї, постійні й показові виставки, наукові комісії, наукові й культ.-наукові комітети, фондації, окремі виділи та ради для всіляких наукових і культ.-наук. справ, центральні економічні організації, науково-культурні й фахові товариства та організації всіх ділянок знання.

Особливо важні всі наші провінціональні установи, які досі тільки вимково попадали до „Мінерви“, а далі філії таких наших центральних установ (як напр. Просвіта), оскільки ведуть якунебудь наукову, культурно-освітню або педагоґічну працю. Зокремаж потрібні дати про бібліотеки, архіви й музеї наших філіяльних товариств і церковних та монастирських бібліотек, куди вразі потреби можемо вислати потрібні квестіонарі для виповнення. Одначе з огляду на пізний час булоб бажано, якби наші товариства й інституції та поінформовані особи висилали нам зараз відомости, зазначуючи відповідь на такі питання:

1. офіціяльну, статутову назву з повною адресою;
2. рік основування й коротеньку історію;
3. ціль і завдання дотичної організації;
4. головні фонди й річні бюджети;
5. складові частини організації (напр. відділи, секції, комісії і т. і.);
6. власні публікації (титули з місцем, роком і томами), друковані звідомлення, при бібліотеках, архівах і музеях теж катальоґи (напр. по азбучні, річеві) і рукописні помічні засоби;
7. при товариствах висоту вписового і вкладки і число членів з кінцем 1932 р.;
8. при бібліотеках, архівах і музеях число томів, znиtків, фасцикулів, експонатів, музикалій, фотографій, штихів, діяпозитивів і т. д.

з докладною спеціялізацією й виріжненням цінних предметів;

9. при центральних товариствах усі філії з наведенням місцевостей.

10. управи організацій і товариств (голова й секретар), директори й управителі бібліотек, архівів і музеїв.

Маю надію, що заінтересовані кола нашого громадянства у власному інтересі живо й скоро відізвуться на мою приганку й поспішать з надсилкою матеріялів. Заразом щиро дякую тим нашим установам, м. і. Науковому Т-ву ім. Шевченка й нашим закордонним високим школам і інститутам, що своєчасно надіслали потрібні відповіди.

Берлін, 25. листопада 1932.

Д-р Зенон Кузеля.

З церковних справ.

ПЕРЕХОДЯТЬ НА УНІЮ.

Краківська польська преса повідомляє, що в Рівнім на Волині 600 православних українців підписало подання, що бажають перейти на унію, бо не можуть довше дивитися на анархію у православній церкві.

200-ЛІТТЯ ЗГРОМАДЖЕННЯ РЕДЕМПТОРИСТІВ.

Добре відоме й у нашій церкві Згромадження оо. Редемптористів (св. Ізбавителя) святкує в цьому році 200-ліття свого істнування. Дня 9. XII. 1732 р. заложив св. Альфонс Лігуорі Згромадження св. Спасителя, яке папа Венедикт XIV. одобрив 1749 р. під назвою св. Ізбавителя. В 1930 р. було з цього Згромадження 13 епископів. Усіх домів мають оо. Редемптористи 348, що розсіяні по 21 провінціях і 19 віцепровінціях майже у цілому світі. Членів мають оо. Редемптористи 5.735, у тому 3031 священників, 802 студентів, 228 новиків-клериків, 1552 братів і 122 новиків-братів. — Між нашим народом працюють оо. Редемптористи з великим успіхом у Галичині (гімназія у Збоїськах, новіціят у Голоську, доми у Станиславові й Тернополі), на Волині (Ковель), на Закарпатті і в Канаді. Зазначуємо, що небавком оо. Редемптористи греко-кат. обряду отворять у нас окрему галицько-волинську провінцію.

Скомплетування уряду ґен. Шляйхера.

БЕРЛІН. (ПАТ). Скомплетування уряду ґен. Шляйхера очікують уже нині. Поспіх у творенні уряду пояснюють у політичних кругах оглядами закордонної політики Німеччини. В ділі мін. закордонних справ Найрат виїздить до Женеви. Передтим відбудеться перше засідання кабінету, на якому мін. Найрат зложить звідомлення про ситуацію.

Звишка курсів на біржі.

БЕРЛІН. (ПАТ). Берлінська біржа зареагувала деякою звишкою курсів на вістку про доручення творити уряд ґен. Шляйхерові, установляючи в цей спосіб сильнішу тенденцію.

Інтерпеляція в анґлійськім парляменті у справі української кооперації.

Дня 24. листопада посол Леонард звернувся до міністра закордонних справ зі запитом, чи він звернув увагу на петицію у справі поведінки польської влади супроти українських кооперативних товариств, а саме про випадки нарушення кооперативних принципів. Така петиція ввійшла недавно до Ліґи Націй. Яке становище має намір заняти у цій справі британський уряд?

Заст. міністра закорд. справ відповів на цю інтерпеляцію, що йому відомо про згадану петицію і Рада Ліґи займеться безсумніву нею, згідно із істнуючими приписами. Рада, коли схоче, може передати її на розгляд Комітету Трьох.

Хто не платить за часопис, підриває рідну пресу.

Після нападу у Городку Яг.

ПРИЗВИЩА ВБИТИХ.

Два учасники нападу на почту в Городку, які заплатили життям свій вчинок, це 20-літній студент **Михайло Юрко Березинський** і б. театр. статист **Володимир Старик**.

Зате не можемо ще подати до прилюдного відома призвищ тих молодих людей, яких арештували підчас погоні під Миколаєвом і під Оброшином та у Дрогобичі й у Львові. Арештованих чимало. Декого з арештованих вчора у Львові вже звільнили.

ПРИЗВИЩЕ ЩЕ ОДНОГО РАНЕНОГО.

Ми згадали, що двох втікачів окружили й зловили на полях між Жидачевом і Миколаєвом, над самим Дністром. В останній стадії погоні брав у ній участь, разом з доокомичними людьми, слюсар з Розвадова, Олександер Андрухів. Утікачі відстрілювались до останнього моменту й одна з куль поцілила Андрухова. Його перевезли до львівського шпиталю.

ДОЛЯ БІЛЬОНУ.

Напасники на почту в Городку змогли вхопити — як відомо — лише мішок з більоном на суму ок. 3000 зол. Докладні дані про те, скільки було грошей, в яких монетах і т. д., виявляться певне щойно на судовій розправі. Свідки спени арештування двох утікачів над Дністром подають, наче ці останні, бачучи безвиглядність дальшої втечі, викинули наплечник з грішми до Дністра.

ДОРАЗОВИЙ СУД У ЧЕТВЕР?

Появилася поголоска, наче вже в найближчий четвер відбудеться у Львові доразовий суд над учасниками нападу на почту у Городку. Ця поголоска щонайменше передчасна, тому, що не покінчене ще слідство й не вирішено ще взагалі, чи ця справа піде перед доразовий чи звичайний суд.

Ширіть наш часопис!

Після демонстрацій польської молоді.

СПОКІЙ.

Львівське життя увійшло вже зовсім у нормальні рейки. Всі крамниці відчинені, вулиці повні прохожих, напастей більше нема.

До прокуратури при окружному суді відставили вчора 75 осіб. Між іншими арештовано дві польські студентки за вуличну агітацію. В університеті почивають виклади в суботу, на політехніці в понеділок.

У ВАРШАВІ.

Варшавська влада рішила всякі спроби заворушень здусити в зародку. Тому двох студентів, які вибили шиби в одній жидівській крамниці при вул. Всполній, покарали адміністраційно по 2 місяці вязниці без заміни на грошеву кару.

Цікаво, що тих студентів притримала й віддала поліції сама публика, протиставлючись того роду демонстраціям. Влада рішуче заборонила уладити якийнебудь похід після жалібного богослуження за пок. Ґродковського.

РЕВІЗІЇ Й АРЕШТУВАННЯ СЕРЕД ЕНДЕКІВ.

У звязку з останніми подіями у Львові поліція перевела низку ревізій і арештувань серед проводирів ендецької молоді. Деяких завізвали на поліцію до переслухання; їх здебільша затримали у поліц. арештах, а дома перевели ревізію. У слідчому відділі зголосився м. ін. осавлений референт українських справ із „Курєра Львовского" д-р Грабик.

Мекдональд хоче їхати знову до Америки?

ЛЬОНДОН. (ПАТ). Нюйорський щоденник „Сан" подає сенсаційну вістку свого льондонського кореспондента, начеб то премієр Мекдональд задумує знову виїхати до Америки, аби підняти радикальні заходи в напрямі осягнення порозуміння і співпраці щодо довгів і розброєння. Ця вістка не позбавлена правдоподібности. Можливо, що Мекдональд, який, як відомо, привязує найбільше значіння до світової економічної конференції, схоче як її голова запевнити її успіх шляхом узгіднення свого становища з новим президентом Злучених Держав Рузвельтом.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 5. ГРУДНЯ 1932.

ПРОСПЕР МЕРІМЕ. 20)

ВОВКУЛАКА.

Під сподом була додана, досить гарним жіночим почерком дописка, по жмудськи:

„Я, литовська муза, пишу по жмудськи. Мицкевич недотепа, коли взагалі сумнівається у ваш приїзд. Дійсно, це тільки я настільки шалена, щоби хотіти такого хлопця як він. Осьмого, найближчого місяця побачите, пане професоре, молоду першої моди. Не по жмудськи, а по французьки. Тільки не будьте занадто розсіяні підчас шлюбу!"

Ні лист, ні дописка не подобалися мені. Я був тієї гадки, що наречені виявляють тут невибачне легковаження такої святочної хвилини. А проте, як відмовити? Признаюся, що спокушувало мене також не мало заповіджене видовище. По всякій імовірности у великому числі шляхти, яка зїдеться в замку Медінтільтас, я зможу стрінути високоосвічені особи, від яких довідаюся багато цікавого. Мій жмудський словник був дуже багатий; але значіння певної кількости слів, позаписуваних від малоінтеліґентних селян були ще для мене не зовсім ясними. Всі ці спонуки, разом узяті, мали для мене досить сили, щоби зголоситися на прохання ґрафа, і я відповів йому, що 8-го ранком буду у Медінтільтас.

І як дуже довелося мені жалувати цього!

VIII.

Вїзджаючи в замкову алею, я побачив багато пань і панів у ранніх тоалетах, які стояли гуртами на ґанку, або проходжувалися по парку. Подвіря було повне святочно прибраних селян. Замок мав вигляд великого свята. Всюди квіти, вінці, прапори і фестони. Управитель завів мене до приготованої для мене кімнати в партері, прохаючи вибачення, що не може послужити мені кращою, але в замку було стільки гостей, що неможливо було задержати для мене ту кімнату, яку я займав підчас мого першого побуту і яка була призначена тепер для подруги маршалка шляхти; зрештою, моя нова кімната була дуже приємна, мала вид на парк і була під мешканням ґрафа. Я швидко переодягнувся у свою священичу одежу, потрібну до обряду шлюбу; але ані ґраф, ані його наречена не показувалися. Ґраф поїхав за нею до Довгеллів. Повинні були приїхати вже давно; однак тоалета молодої це не будь-що і доктор звертав увагу гостям, що тому, що снідання буде подане аж після релігійних церемоній, то занадто нетерпеливі апетити зробили добре, забезпечившися на всякий випадок при буфеті, заставленім тісточками і найріжнороднішими горілками. Я запримітив при цій нагоді, як вичікування підсичує сплітки; дві мами, гарних панночок, запрошених на весілля, не щадили своїх злобних завваг на рахунок молодої.

Було вже сполудня, як сальва з моздірів і рушниць заповіла її приїзд і недовго потім заїхала перед замок парадна карета, запряжена в чотири величаві коні. Піна, що вкривала їх груди вказувала, що спізнення не було їх виною. У кареті була тільки молода, пані Довгелло і ґраф. Він висів і подав руку пані Довгелло. Панна Івінська зробила повний ґрації і дитинячої кокетерії рух, немов би хотіла скритися під свій шаль від цікавих поглядів, які окружали її з усіх боків. Однак підвелася і саме хотіла подати руку ґрафові, як голобельні коні, сполошені може дощем квітів, киданих селянами на молоду, а може також відчуваючи той дивний жах, який наводив ґраф Шемйот на звірят, станули дуба, форкаючи ніздрями. Одно колесо вдарило в ріг сходів і хвилину здавалося, що трапиться нещастя. Панна Івінська скрикнула легко... Але всі миттю успокоїлися. Ґраф, схопив наречену на руки і виніс аж на сходи так легко, мов би ніс в руках голубку. Ми всі оплесками привитали його зручність і лицарську повелінку. Мужики ґучно верещали свої „івати", а молода, спаленівши вся, сміялася і тремтіла заразом. Ґраф, який не спішився випускати із рук свій солодкий тягар, тріюмфував, показуючи його окружаючій юрбі...

(Продовження буде).

Виборчі фонди в Америці.

НЮ ЙОРК, 2. листопада. (Вл. кор.) Нюйорські часописи подають обчислення передвиборчих датків, дарованих до кас національних комітетів головних партій до половини жовтня. З них показується, що вибори фінансують богаті люди, а бідних це майже не інтересує, хоч промовці видають поклики через радіо. З того виходить, що в Америці і політику вважають бизнесом, а хто дає жертву на вибори, хоче мати якусь матеріяльну користь з цього. Останні звіти виказують, що републиканці зібрали до 26. жовтня 1,554.817 дол. а демократи 1,065,654 дол. до 22. жовтня. До републиканської каси зложило 112 осіб 668.175 дол. в 1928 р. Гувер дістав 21,392,190 голосів, а коли би сьогорічні фонди мали походити від тих виборців, то припадає по 4 центи на одного. Але пересічний дар тих 112 осіб виносить по 5,965 дол. на особу. Зпоміж демократів зголосилося дотепер 89 осіб з дарунками й позичками на суму 520.050 дол. В 1928 році кандидат демократів Смит одержав 16,016,443 голосів, то значить, що якби сьогорічні фонди приписати демократичним виборцям, то вийшло би по 3 і пів цента на особу. Пересічний дар від тих 89 осіб цього року виносить по 5.720 дол. на особу.

Проти комуністів.

БЕРНО. (ПАТ). Федеральна Рада ухвалила, що комуністи не зможуть більше входити у склад уряду. Соціялістичний посол Ніколе, арештований у звязку із заворушеннями в Женеві, не могтиме взяти участи в понеділковому засіданні палати, бо Федеральна Рада є того погляду, що посольська нетикальність не може в цьому випадку входити в рахубу.

—o—

Вбив жінку сокирою.

ЧОРТКІВ. (ПАТ). В лісі під Копичинцями Тома Пустельник убив сокирою свою жінку Теодору, л. 40. Причина убивства: недібране подружжя. Пустельника арештували.

Студентські справи.

З Т-ВА „СІЧ“ У ВІДНІ.

Управа Українського Академічного Товариства „Січ“ у Відні просить помістити на сторінках „Діла“ склад нового Виділу, вибраного на звичайних Загальних Зборах дня 26. листопада ц. р. голова — Юськевич Богдан, канд. мед., заст. голови — Сушко Микола, канд. прав, І. секретар — Брик Володимир, студ. мед., II. секретар — Мричко Василь, студ. мед., скарбник — Шпановська Іванна, студ. мед., І. книгозбірник — Абрагамовський Зенон, студ. мед. II. книгозбірник — Навроцький Олесь, студ. прав., архівар — О. Левицький Володимир, студ. філ., домівкар — Припхан Маркіян, студ. мед., прес. реф. — д-р Вітошинський Юрій, студ. мед., заст. звиділового — Петрів Осип, студ. мед. *Виділ.*

УКРАЇНЦІ У ВИСОКИХ ШКОЛАХ ПОЗНАНЯ.

Познань належить до тих університетських міст, де студіює більше число українців (около 100). Дотепер не робили для українців спеціяльних трудношів при вписах до високих шкіл. У цьому році зробили це в університеті на медицині та фармації, підчас коли на інших виділах обійшлось без перепон.

Як цього року випали вписи для українців, ілюструє табличка:

Висока школа (виділ)	Вн. подання	Приняли
Університет		
а) право	4	4
б) медицина	7	4
в) фізичне виховання	1	—
ґ) математ.-природн.	1	1
г) фармація	9	3
д) лісовий-рільний	2	2
е) гуманістичний	1	1
Висока Торгов. Школа	4	4
Висока Держ. Школа Буд. Машин та Електр.	—	—

В очі впадає дуже мале число принятих на фармацію та медицину. На обох виділах приняли лише тих, що мали дуже добре матуральне свідоцтво з української гімназії, або покінчили польську гімназію. На фармації напр. не приняли одного студента, що мав 2-річну аптикарську практику та асистентський аптикарський іспит.

Прикрий є це факт, що до Вис. Держ. Школи Будови Машин та Електротехніки ніхто з українців не записався, хоч там студії коротші та й дешевші, як в університеті. Нині, коли хочемо розбудовувати свій рідний промисел, чейже техніки так само потрібні, як інжинїри. I. V.

Хто не вміє користати з права — той не варта його мати. Використайте закон з 31. липня 1924 р. і переведіть ШКІЛЬНИЙ ПЛЕБІСЦИТ за українською мовою навчання!

Економічний огляд.

ПОЛЬСЬКА ХРОНІКА.

„Урухомлення курсу золотого“.

Проф. А. Кржижановський не відкладає пера в обороні своїх тез про необхідність поміркованого обниження курсу золотого. Статті, які він друкує на сторінках журналу „Пшеґльонд Вспулчесни“, є постійно предметом широкої дискусії. Глибоке знання матерії, яку він порушує, надає його словам повагу авторитету, а його смілива аналіза сучасної фінансової політики на тлі загально-господарської нужди справляє деякий клопіт близьким до уряду економістам. Стаття проф. А. К-го в жовтневому числі згаданого журналу була просто сензаційна („Скарб і валюта“). Він доказував у ній, що скарб консумує майно держави, що в Польщі є „скрита інфляція“. Скарб продає або заставляє вартісні папери, ратується паперовим грошем і більоном, позичає в Польськім Банку, доставцям не дає готівки, тільки асигнати, які вони дисконтують у банках. Як раніше, так тут і в останній статті п. н. „Спір за валютову політику“ автор підкреслює необхідність урегулювати сучасне господарство в Польщі. Він бачить тільки один можливий шлях до цього — мале відступлення від валютового паритету. Важко урядові рішитись на це, коли саме дотеперішнє втримання курсу золотого є найбільшими його гордощами.

Суспільні обезпечення і пляни їхніх реформ.

Польський промислово-купецький світ здавна поборює обезпечення фізичних та умових працьовників, заявляючи, що кошти, що їх тягне за собою сучасна система обезпечень, обтяжують у великій мірі буджет підприємств. Тепер, коли проектують реформу суспільних обезпечень, господарські організації висувають різні власні пляни, в яких стараються бути „справедливіші“ для працедавців. Проект, що його опрацювали Торговельні Палати, пропагує за німецькими зразками систему примусової ощадности, льокованої в ПКО, замісць дотеперішніх обезпечень.

Ціни падуть дальше, але в некорисць селян.

Індекс цін у місяці жовтні (опублікований саме Гол. Статистичним Урядом у Варшаві), обнизився в порівнанні з вереснем на 2.2 проц., а в порівнанні з 1927 р. на 41.2 проц. (замісць 100—58.8). Сільсько-господарські продукти обнизились у ціні протягом місяця на 3.3 проц., а промислові вироби на 1.5 проц. Як бачимо, славні ножиці поширюються ще більше!

Світла й тіни компензаційного обороту. Польський „Внешторг“.

Рівночасні трансакції в експорті й імпорті, т. зв. компензаційний оборот, стають щораз більше популярні в міжнародніх взаєминах. Ми не хочемо тут запускатись у гущу теоретичних міркувань про позитивні і негативні прикмети засади „куплю в тебе, якщо в мене купиш“. Згадаємо тільки, що завдяки цій формі обміну із закордоном деякі польські експортери знову рушили з місця (прим. у Бельську і т. і.). Одночасно організація компенз. обороту викликала деякі застереження. Є виразні обяви того, що цій організації хочуть надати характер монополю, зробити з неї мало що не польський „Внешторг“. Замітне, що навіть урядова „Ґазета Польска“ повела проти того наступ. Взагалі господарські кола однозгідні, що в сучасних умовинах компензаційний оборот потрібний, а для Польщі, яка в експорті потерпіла великі втрати (за 9 місяців ц. р. 44.2 проц. у вартості і 26 проц. у скількости в порівнанні з 9 місяцями поп. року), — є просто необхідний. Але картелізація цього обороту булаб новою болячкою господарського життя Польщі.

СВІТОВА ХРОНІКА.

Англійський фунт і воєнні довги.

Рішуче домагання Америки, щоб европейські держави 15. грудня ц. р. заплатили рати і відсотки від своїх зобовязань, ніде ще не мали таких реальних наслідків, як в Англії. Фунт покотився ще більше в долину й осягнув уже рівень не нотований в історії Англії. Ґазети твердять, що навіть після наполеонських воєн курс фунта був вищий, також після світової війни. Оптимізм, який вязав обнижування вартости фунта з безпосередніми торговельними користями Англії, з її кращою конкуренційністю на заграничних ринках, — починає стигнути. Дальше обезцінення англійської валюти є вже поважною загрозою для англійського народнього господарства.

Дискусія буде! Америка проти господарської і політичної стабілізації.

Вимога Гувера, щоб Европа заплатила в грудні ц. р. ануїтети (рати і відсотки) воєнних довгів, не виключає можливости зменшення тягарів, що їх залишила війна в Европі у формі довгів. На днях старий американський президент заявив, що дискусія над ревізією цієї справи відбудеться. Але дискутувати хоче Америка з кожним довжником окрема, а не з картелем довжників. Рівночасно приходять вісти з Америки, що чергові заходи европейських держав дотично грудневих платностей залишаться без результатів. Двоміліярдовий дефіцит у буджеті Зл. Д. Америки — мовляв — не дозволяє зрезиґнувати з грошей старого світу. Обурення з цього приводу у Франції може ще більше, ніж в Англії. Там очікують великих змін в уряді, бо нема надії, аби парляментарним шляхом міг теперішній уряд дістати потрібні на 15. грудня капітали. Америці ставлять у вину, що вона довела до льозанських постанов і до небезпечних дискусій у справі розброєння. Тепер, коли счеркнено репарації і засіяно в Німеччині надію на рівноправність зброєнь, Америка виявила крайній еґоїзм, що грозить Европі найстрашнішим хаосом у ділянці політичній та економічній.

Німецька господарська ситуація.

Політичні події на німецькому терені настільки тепер емоціональні, що світ менше цікавиться господарством Німеччини. Це господарство тримається сяк-так тільки завдяки великому зусиллю міродатних чинників. Найбільшою турботою німецького народнього господарства є втримати курс марки і платничу спроможність. Одначе не виключена конечність мораторії для всіх довгів, краєвих і заграничних, якщо не буде припинений дальший упадок торгів Німеччини із закордоном.

В. Н-вич.

На фронті боротьби з туберкульозою.

Українське Гігієнічне Товариство у Львові до Українського Громадянства.

На цілім культурнім світі ведуть від кількох десятків літ важку боротьбу з туберкульозою, що є одною з найдавніших і найстрашніших недуг людства. Туберкульоза це найбільше суспільне лихо, це найбільше поширена зараза. У нашого пролетаріяту, робітництва і наших селянських мас, як у часі воєнного лихоліття, так і в часах теперішньої економічної кризи села і міста вона найшла найкраще підложа для свого розвитку. Туберкульоза це притаєна недуга, що проходить спочатку без виразних признак і тому не приневолює хорого до шукання поради, а тимчасом хорий на туберкульозу розсіває заразу у свому окруженні. Рікрічно прибуває на наших землях у межах Польщі біля чверть міліона людей хорих на туберкульозу, а з того біля 25.000 вмирає річно на ту страшну недугу. Марно пропадає народнє майно, пропадають міліони робочих днів, десятки міліонів витрачуємо річно на удержання і лічення призначених на загибіль наших братів і сестер.

Тому то боротьба з туберкульозою є справою цілої суспільности, а успіх тої боротьби й остаточна побіда можлива тільки при активній участи на фронті цієї боротьби цілої суспільности; кожний повинен бути до неї приготований і освідомлений як слід із засобами, що ведуть до цілн. Українське Гігієнічне Товариство у Львові взяло на себе від початку свого існування важке завдання освідомити суспільність про суть туберкульози, про способи заражання, поширювання, навчити, як треба запобігати і боронитися перед тим ворогом людства і проголосило як у попередніх роках місяць *грудень* місяцем боротьби з туберкульозою.

Найсильнішим засобом у боротьбі з туберкульозою є санітарна освіта, яку переводить У. Г. Т. уладжуванням гігієнічних виставок і відповідних викладів у краю, видаванням популярно-гігієнічної літератури, опікою над хорим на туберкульозу і його ріднею через свій „Туберкульозний Диспансер“ у Львові, широку пропаґанду у пресі. Цю боротьбу хочемо поширити на цілий край, тому закликуємо весь культурний актив нашого народу: Закладайте в кожнім повітовім місті філії Товариства, в кожному селі гігієнічні гуртки, вступайте масово в члени У. Г. Т., до якого членський внесок виносить 2 зол. річно, а вписове 1 зол., для селян, робітників і студентської молоді 1 зол. річно, купуйте та поширюйте видання Товариства. Нехай у місяці грудні відбудуться в кожному селі і містечку виклади, відчити і розмови про туберкульозу. Наші лікарі, наша студентська молодь і свідомі одиниці не відмовляться від співпраці у тім великім ділі для добра народу.

ЗА ВИДІЛ УКРАЇНСЬКОГО ГІГІЄНІЧНОГО ТОВАРИСТВА У ЛЬВОВІ:

Д-р М. Панчишин, голова. *Д-р В. Кучик*, секретар.

Геть з Румунією. Нехай живе Італія.

БУДАПЕШТ. (ПАТ). Вчора вечором студенти університету і комбатанти пробували уладити демонстрацію перед румунським посольством, підносячи протирумунські оклики. А що поліція не допустила демонстрантів до посольства, то вони перейшли під будинок посольства італійського, де уладили велику маніфестацію в честь італійців. Демонстранти розійшлися опісля домів.

—o—

РАЙХСТАҐ — 6. ГРУДНЯ.

БЕРЛІН, 3. XII. ПАТ. Скликаний на 6. грудня ц. р. райхстаґ на першому засіданні вибере президію. Президентом райхстаґу виберуть знову напевно Ґерінґа. Контркандидатами будуть соц. демократ Лебе й комуніст Торґлер. Можливо, що Лебого виберуть першим віцепрезидентом райхстаґу, коли нац.-соціялісти здержаться від голосування. Другим віцепрезидентом виберуть центровця Есера. Шанси нім.-нац. Ґрафа на становище третього віцепрезидента залежать від піддержки нац. соціялістів.

Отворить райхстаґ найстарший віком ґенерал Ліцман.

КРОВАВИЙ ДЕНЬ У НІМЕЧЧИНІ.

Вбиті й ранені.

З усієї Німеччини прийшли вістки про сутички з поліцією. В Ляйпціґу від поліційної сальви було 6 убитих, кількавацять ранених. У Ґогенберзі юрба розбила та здемолювала кількадесять крамниць. У Ґевельсберзі безробітні не приняли в ратуші підмог, а домагалися вищої суми. Кількатисячна юрба пішла наступом до ратуша. Поліція дала сальву в повітря, опісля в юрбу. Було ранених 7 безробітних. У Хемніці (Саксонія) ок. 3.000 юрбу розігнала піша й кінна поліція.

НОВИНКИ

— **Посвячення прапору Т-ва українських дозорців „Воля“** у Львові відбудеться в неділю 4. ц. м. в Успенській церкві після богослуження вполудне. Посвячення довершить Преосв. Н. Будка. Після посвячення відбудеться в салі „Сокола-Батька“ академія і вбивання цвяшків у пропамятну таблицю Т-ва „Воля“. Програма академії: 1) Вступне слово — о. прал. Кунипький. 2) Хор під проводом Осташевського 3) Деклямація. — З уваги на значіння Т-ва „Воля“ у Львові українське громадянство повинно взяти в цій академії участь масово.

— **Польська Соціялістична Партія** святкує 4. ц. м. 40-ліття свого істнування. Одночасно святкує своє 40-ліття також орґан тої партії, краківський „Напшуд“.

— **„Центральна Каварня“ щезне.** Цими днями перестане істнувати одна із тих давніх львівських каварень, з якою звязані численні спомини львівської української інтеліґенції. Великий льокаль „Центральної Каварні“ на Бернардинській площі буде перемінений на бюра „Познанського Банку“. „Центральна Каварня“ була віддавна власністю німця і в ній панував зразковий лад, головно славилась своєю чесністю. Її постійними гістьми були робітники пера: журналісти, письменники, вчені, супокійні емерити і не було в ній купецького гомону. Від 1907 р. збирались там постійно члени „Молодої Музи“: В. Щурат, Б. Лепкий, М. Яцків, П. Карманський, В. Пачовський, О. Луцький, С. Чарнецький, Г. Хоткевич і чимало тих, які брали участь у тодішньому їх журналі „Світ“ або піддержували з ними товариські взаємини як В. Стефаник, В. Будзиновський. Також колишня редакція „Діла“ засідала там часто. Українці з провінції приїзжаючи до Львова часто заходили туди, щоби найти якогось знайомого, певні, що завсіди хтось сидітиме там за ґазетами. Кілька років тому збирався там постійно товариський гурт т. зв. „Богеми“, пізніше „Центральна Каварня“ стала осередком радянофільських журналістів і діячів. Дивним збігом майже одночасно з припиненням радянофільської преси у Львові, перестає істнувати теж і „Центральна Каварня“.

— **Як мандрують ґазетні статті.** У „Новім Часі“ з дня 4. ц. м. ч. 208 находимо на першій сторінці статейку „Українці в Азії“ з допискою „За Манджурським Вістником“. „Манджурський Вістник“ передрукував ці статті з „Діла“; всеи були оригінальною працею інж. Дерев'янки. Статті лежали у нашій редакції у [illegible] кілька місяців, довго мандрували до [illegible] і довго звідти [illegible] до Львова, аж [illegible] тут передруку. Це не перше таке [illegible] минулого року ми стверджували вже, що „Новий Час“ передруковував новинки з української американської преси, що були дослівним передруком новинок з „Діла“.

— **Гайне-Медіна.** Прояви цієї недуги появились у с. Томашові, калуського повіту [illegible] двох дітей

— **Крадежі і вломи в Калуші.** Останніми часами ширяться в Калуші й околиці вломи і крадежі. Жертвою вломи впала м. ін. впродовж одного місяця трикратно кооп. „Згода“ в Калуші. Останнім разом невислідженї справці обікрали одну з філій тоїж кооперативи на квоту ок. 2.000 зол. Найцікавіше, що досі справців не зловили і то не в одному випадку.

— **Помер польський амбасадор.** У Варшаві помер нагло польський амбасадор при Квіриналі Стефан Пшездзецький. Вечором був іще на виставі песи „Дівчата в одностроях“. Рано застав слуга Пшездзецького неживого в клячучій позиції, спертого на отоману. Витягнена рука вказує, що покійний сягав до ґудзика електричного дзвінка, та смерть перешкодила. На другий день мав Пшездзецький вернутись до Риму. Родився 1879 р.

— **Преса польських консерватистів корчиться.** Польські консерватисти рішили перевести реорґанізацію своєї преси. Їх щоденники: „Дзєнь Польскі“ у Варшаві, „Слово“ у Вильні і „Дзєннік Познаньскі“ перестануть виходити, а зате краківський „Час“ буде перенесений до Варшави, з тим, що на місце трьох зліквідованих щоденників будуть основані у Вильні, Познані і Кракові відділи „Часу“. Цей плян польських консерватистів вказує на те, що вся їх преса переживає поважну крізу.

— **Польські письменники перед судом.** У Варшаві відбувся процес відомого польського критика Міріяма-Пшесмицького, що подав у суд редакторів літературного тижневика „Зет“ Ю. Бравна та Ю. Гожемського за наклеп. А саме вони закинули у своїм тижневику, що Міріям дістав рукописи Жеромського та Гене-Вронського і сховав їх для власного вжитку. Суд засудив обох редакторів на 6 і 5 місяців, але приклавши амнестиційний закон обом їм кару дарували.

— **Широка карієра.** У Варшаві помер у 68 році життя урядовець американського консуляту Казимир Дунін-Маркевич, відомий теж як драматичний автор. Він був жонатий із відомою ірляндською революціонеркою Констанс Джеорджін. Колись був це великий землевласник в Україні, старшина російського гусарського полку, маляр, що скінчив Київську Академію Мистецтв, париський богеміст і один із аранжерів альбанського перевороту за часів „короткого“ короля Віда.

— **Труп на залізничому шляху.** На залізничому шляху в Ґрінаві біля Братислави залізничий сторож найшов дві відрізані руки й ногу. Виявилося, що то частини тіла якоїсь жінки та що вбивник викинув їх мабуть із вагону. Далі на шинах найшли інші частини трупа: голову, кадовб покраяний на шматки та другу ногу. Коли сторож побачив лице вбитої переконався, що то його жінка. Вона покинула його тому три місяці та втекла до Праги до молодого залізничника. Недавно той залізничник утратив посаду, а що далі було, того сторож не знає. Поліція веде слідство.

— **Ріжні вістки.** Німецький уряд має намір утворити при Лізі Націй становище постійного секретаря. — У Німеччині в долині Саї, між [illegible] віднайшли найбільшу [illegible] в Европі [illegible] при ній [illegible] електрівня [illegible] — У [illegible] варшавськім [illegible] верситеті [illegible] катедра [illegible]ської літератури наслідком смерти проф. Мана; преса вказує на кандидатуру письменника Боя, великого знавця предмету. — У Відні за половину минулого місяця число безробітних зросло на 4821 осіб себто є їх нині 120.617; коли рівняти з мин. роком, то тепер є на 23.719 безробітних більше. — Англійський премієр Мекдональд дістав яких 50.000 зол. спадщини від одної своєї тітки, що 40 літ була служницею. — Відомий російський революціонер і історик рев. руху Вол. Бурцев скінчив у Парижі 70 літ. — До Французької Академії вибрали нового „безсмертного“ історика Ж. Ленотра.

— **Віденський „синьобородий“.** У Відні арештували Францішка Блажея, що має на совісти багато жінок. Цей вироджений тип вів систематичне листування із кількадесяти жінками, зовсім як париський Ляндрі. Блажей признався до душегубства в однім випадку, коли порізав жінку Герміну Унтерштеґер і вкинув її до Дунаю. Він давав привабливі оголошення до преси і видурював гроші від знайомих жінок. Зрештою він сексуально збочений. Має 53 роки і дуже поганий, а проте мав великі успіхи серед жіноцтва. Не є виключене, що він убив і багато більше жінок, які щезли останніми роками безслідно, або яких трупи найшли, не маючи змоги відкрити злочинця.

— **Із фашистівської вистави буде музей.** У Римі влаштували фашистівські орґанізатори виставу фашизму з ріжними історичними предметами у звязку з цим рухом. Мусоліні у програмовій промові піддав думку, щоби цю виставу перенести у постійний музей, який буде окремо вибудуваний для цієї мети. Мусоліні за прикладом Наполеона думає завчасу залишити по собі памятки своєї слави.

— **Дотепна контрабанда.** Банда контрабандистів у Німеччині мала постійне порозуміння зі спільниками у Голяндії щодо крадежі авт. Коли хтось із голяндців хотів дістати дешево гарне німецьке авто, називав марку та ціну і тоді таке авто щезало із німецької вулиці або ґаражу і переїзжало до Голяндії. Не диво, що поліція не могла такого авта найти. Так у короткому часі щезло з Німеччини добрих 1700 авт.

— **Як мандрує Троцький.** Троцький виїхав із Стамбулу зі своєю жінкою інкоґніто на пашпорт фікційного Лео Седова. З ним їхав европейський журналіст Курт Любінський. Вже як Троцький виїзжав із острову Прінкіпо, ніхто не знав, на яке імя виставить йому пашпорт турецька поліція. У пашпорті зазначили „політичний утікач“ і „власник цього пашпорту не може домагатись охорони для своєї особи від турецької республики“. Були там дві візи: на переїзд через Францію без зупинки і на тижневий побут у Данії для відвідин. Трьох товаришів, що супроводило Троцького належало до трьох національностей; чех був „урядовцем“, німець „купцем“, француз „інжиніром“. В Італії на дозвіл м-ства внутр. справ дозволили Троцькому та жінці оглянути Помпеї. Аж 500 поліцаїв було розставлених дорогою, якою їхав Троцький; навіть усі його клунки обшукували, лякаючись революційної бібули. На кораблі Троцький заявив, що його жінка недужа, хоча це був тільки претекст, щоби вона не потрібувала їсти прилюдно. І вона і він сам не розставались ні на хвилину з револьвером. Обоє весь час жили під острахом атентату. Дивна була ця подорож в Европу: і сам Троцький лякався всіх довкола і всі довкола лякались його.

— **Голоси по 25 центів.** У судовій кімнаті федерального будинку в Філяделфії трьох членів виборчої комісії палати послів з Вашинґтону веде слідство у справі підкупства в часі президентських виборів 8. листопада. Є закиди і докази, що республиканська „машина“ Вера в Філяделфії купувала голоси і платила за них по 25 центів до одного доляра й таким злочинним способом позбавила демократичного кандидата Розвельта змоги добути перемогу в місті братньої любови. Те підкупство було звернене особливо проти демократичного президентського кандидата Розвельта, а також у користь республиканського кандидата на сенатора Джеймса Дейвіса, який має ще закиди про зловживання в орґанізації Мус (Олень). Крім підкупства закидують „машині“ Вера, що вона вживала відомої республиканської методи застрашування та що збирала неправних виборців, які віддавали голоси.

— **Особисті вісти.** Дня 21. XI. 1932 р. відбулась на фільософічному факультеті краківського університету промоція Василя Витвицького, члена У. С. Г. в Кракові, як також диригента студ. хору, на доктора фільософії з обсягу музикольоґії. З того обсягу є в нас покищо лише [illegible] дипльомів.

НЕ ДАЙТЕСЯ ЗБАЛАМУТИТИ, АНІ ЗАСТРАШИТИ! [illegible] той, хто бажає української мови навчання в школі, хоче викинути польську мову, а тим самим виступає проти польської держави, бо в українській школі всеодно вчать обовязково польської мови як предмету. Тому використайте закон і переводіть ШКІЛЬНІ ПЛЕБІСЦИТИ за українською мовою навчання!

ЗРЕВІДУВАЛИ ТУРЕЦЬКОГО АМБАСАДОРА.

МОСКВА, 3. XII. ПАТ. Підчас повороту з відпустки турецького амбасадора в Москві Гусейна Раґіб-бея ревідували брутально у московській митній коморі, а одеська комора задержала його клунки. Митарі поводилися з турецьким амбасадором дуже ординарно. Ця справа стала голосним дипльоматичним скандалом. Комісар для закордонної торговлі Розенфельд покарав винуватого директора одеської комори 30-денним арештом і усунув його зі становища.

—o—

ЛЕОВЧКИ ПРО ПРОТИЖИДІВСЬКІ ЕКСЦЕСИ.

ПАТ оголосив відозву членів Кола Союзу П. О. В. у Львові, ухвалену на зборах 30. листопада. Збори осуджують вуличні протижидівські ексцеси львівських польських студентів. Рівночасно збори заявляють, що переворотові елементи ждуть лише кожної нагоди, щоби підважити незалежність Польщі. Томуто всякі ексцеси й авантюри на такому загроженому відтинку Польщі, які влекшують ворогам Польщі розвивати злочинну акцію як внутрі краю так і поза його кордонами, треба безоглядно осудити як учинок протидержавний і як учинок божевільного, що виступає проти власного життя та незалежного існування. Партійні чинники — кінчить відозва — які вважають кожду зброю доброю у боротьбі з урядом, треба зі спожалінням признати недорослими до творення політичної партії незалежної Польщі.

ЗАМОРСЬКИЙ ВЖЕ ПРИЗНАВСЯ.

ЛЬВІВ, 3. XII. ПАТ. Судово-лікарська комісія оглянула рани на тілі студента Жигм. Заморського й устійнила, що рани на руці й шиї Заморського не походять від кулі, а мають виразні сліди ділання вибухового матеріялу. Переслуханий Заморський зізнав, що справді мав тоді у руці бляшанку з вибуховим матеріялом, який вибухнув. Тому, що таке устійнила судово-лікарська комісія, слідство в тій справі вестимуть проти Заморського.

—o—

З опери.

ВЕЛИКИЙ ТЕАТР: „Орфей у пеклі", фантастична опера на 4 дії Офербаха.

Сюжет цієї опери, що стає щораз більше оперетою, надається дуже добре до ріжних дотепних змін у тексті. Львівський театр у своїй новій постановці не тільки змодернізував „Орфея", але й зактуалізував його і то аж до деяких льокальних, наскрізь львівських обставин. Орфей як професор львівського Музичного Товариства, Евридика як весела, знуджена, наскрізь модерна дамочка, пекло як кабарет, Зевес як старий ґенерал і гуляка, і то так по черзі всі діеві особи. Ґрамофони, телефони, радіо, авта, літаки і вся наша крізова атмосфера з її смішними сторонами — все те виведено у наскрізь змодернізованій постановці.

Оперета виставлена з небувалим люксусом при оригінальних, вельми помислових декораціях. Прегарні костюми та численні балети. Афіші вірно подають у своїй реклямі цифру ок. 150 учасників. Про музичне виконання зайве і згадувати: воно відповідає великій столичній сцені.

Головні ролі виконують артисти: Евгенія Ласовська (Евридика), що має гарний голос, великий темперамент і сильний сценічний нерв та прекрасну апарицію, С. Каріи (Купідин), Іваницька (Прилюдна Опінія), Поповичівна (Венус) і Гупертова (Діяна); з мущин: Плонський (Аристеиь-Плютон), Петер (Орфей), Вронський (Меркур), Ужейко (Марс), Сирочинський (Зевес), Романовський (Вулькан) і ін.

Музичну керму має у своїх руках дир. Должицький, що вів цілу виставу з великим темпераментом.

(рн.)

З кіна.

КІНО „КАСІНО": **„Арсен-Лiпен — джентельмен вломник".** Можна собі кепкувати з людей, які воліють іти глядіти на фільму з індіянами, з героями-дітьми чи псами, або з кримінальними історіями, а проте не можна перечеркнути явища, що в той самий день, коли в театрі песа Виспянського приманює мінімальний гурт осіб, тисячі йдуть подивляти „ґеніяльні" штучки вломника. Нічого дивуватися: події нинішніх днів (навіщо їх пригадувати?) не дуже настроюють бавитись у розгадуванні психольоґічних тайн, а глибоких трагедій досить у житті. Елеґантний вломник який обікрадає здеґенерованого князя, що збив маєток на війні, та який розкохує у собі аґентки поліції, дає глядачам годинку веселої і безжурної розваги. Знаменита гра братів Беррiморів надає пересічній фільмі мистецької вартости.

(ік.)

—o—

Варшавські критики про українську співачку.

Голоси варшавської критики про концерт п-і Шмериковської-Приймової.

В дні 15. листопада відбувся у Варшаві в салі Консерваторії концерт відомої нашої співачки п-і Шмериковської-Приймової, що пройшов з великим успіхом і найшов незвичайно прихильну оцінку на шпальтах варшавської польської преси. Ось деякі виїмки з рецензій варшавських критиків:

„Курер Поранни" з 17. XI.: Голос приємний, музикальність знаменита, здібности у створюванні настроїв і в добуванні виразу. Найбільше зацікавлення серед публики викликали українські пісні. Найцікавішою показалася пісня Козицького „Він шепнув мені" під оглядом субтельного виразу і дискретного гармонічного підкладу. П-ю Шмериковську і її музикального акомпаніятора д-ра Нестора Нижанковського приймали горячими оплесками.

Ян Маклякевіч.

„Курер Польскі" з 17. XI.: В салі Консерваторії відбувся у второк дуже цікавий речитал і з огляду на програму, і з огляду на виконання. Українські пісні відспівала концертантка з великим відчуттям і з видимою любовю, на що вони вповні заслуговують, бо роблять вражіння творів невимушених якоюсь конечністю, але творених відруховo серцем. П-і Приймова належить до визначно інтеліґентних і музикальних співачок, при чому має видатний голос, що ужитий особливо з силою набирає гарного металічного звуку і ділає на слухача. Формування фрази гарне, свідчить зимовно і про талант молодої пісиярки, і про перебуті поважні студії. Тому й мала повний успіх. Акомпаніював артистці д-р Н. Нижанковський, автор двох гарних пісень програми. Акомпаніямент відзначався субтельністю і чаром.

Ст. Невядомський.

„Ґазета Польска" з 17. XI.: Артистка має гарний голос і співацький талант, особливо рецитаційний. Спосіб її співу музикальний; пісні вона відчуває і живо інтерпретує. Пісні українських авторів вказували на мис-

тецький і поважний рівень тієї за мало нам знаної молодої національної школи, якої прикметою здається бути спільний рід ліризму. Акомпаніював субтельно і дискретно д-р Н. Нижанковський. Кароль Штромеигер.

„Експрес Поранни" з 22. XI.: П-і Шмериковська-Приймова виконала велику й ріжноманітну програму, яка свідчить про дуже всестороннє зацікавлення артистки. Українські пісні гарні своєю співучістю і завсіди виразною лінією мельодії, найчастіше сумної. Артистка має гарний голос (мецо-сопран) і вміє досконало співати. Це культурна й інтеліґентна пісиярка, незвичайно музикальна і щира. Її музикальність виявляється в певности ритму, природности наголосів і динаміки. Добрий смак стоїть на сторожі простоти виконання і правди експресії. П-і Шмериковська є правдивою артисткою, повною таланту і чару; співу її слухається з приємністю.

„Польска Збройна" з 17. XI.: Незвичайно симпатична естрадова поява! П-і Шмериковська нав'язує з місця контакт із салею, подобається. Д-рові Нижанковському належиться окрема згадка, бо такого субтельного й інтеліґентного акомпаніятора з богатою скалею вислову можна стрінути на естраді розмірно рідко. В. Фабри

„Ґазета Варшавска" з 17. XI.: помістила довшу замітку пера П. Р. (Петра Рителя), в якій автор подає цікаві думки про нові українські композиції, з якими познайомила варшавську публику наша співачка. В тій замітці читаємо м. ін.:

„Хочу ствердити, що ті композиції зробили на мене незвичайно додатнє враження. Передовсім щирістю і свіжістю думки, а крім цього природністю вислову авторів, позбавлених манери і хоробливого снобізму. Я чув пісні шістьох композиторів і вдарив мене у всіх рідко нині подибуваний простий підхід до справи музичної творчости. Ніякої штучности, силування на оригінальність (за чим криється найчастіше звичайне копіювання існуючих взорів), ніякої погоні за „криком останньої моди" і „ритмом сучасного життя".

„Риси ті, як видно, чужі українським музикам. Вони бажають очевидно найти відгук у посвячених і в тот, що чують і думають, резиґнують з биття рекордів модернізму, тому вони зрозумілі для всіх і щирістю почувань зєднують собі легко неупереджених слухачів. Звдяки тій щирости мають прикмету дійсної оригінальности — у змісті своєї музики, не в формі. А що часто пробивається через їх твори подих поезії — треба їм признати безоглядну вартість".

Спинившись дещо докладніше на виконуваних піснях Козицького, Людкевича, Барвінського, Нижанковського, Лисенка і Степового, пише далі згаданий рецензент: „Виконавцем тих пісень,а також низки інших: польських, німецьких, французьких і т. д. була п. Шмериковська-Приймова, співачка зі Львова. Обдарована гарним мецосопрановим голосом, котрим володіє вміло, артистка в першу чергу переконує слухача силою своєї інтерпретації, високо інтеліґентної, культурної і музикальної".

Поза тими голосами були й інші (прим. у краківському „Іл. Кур. Цодз." з 20. XI.). У всіх тих голосах без виїмку подана вельми прихильна оцінка варшавського виступу п-і Шмериковської-Приймової.

—o—

Дописи.

БОЛЕХІВ.

Честь заслугам. Неділю, 13. листопада п. р., святкувало болехівське громадянство дуже величаво. Того дня був храмовий празник у церкві святої Параскеви у Волоськім Селі на передмістю Болехова. На пів години перед соборною Службою Божою явилися у свого пароха о. декана Володимира Сухого представники церковного братства й усіх болехівських товариств, щоби зложити йому побажання з нагоди його іменування почесним крилошанином. В імени цілого болехівського громадянства привитав о. крилошанина короткими, теплими словами д-р Петро Зволинський, місцевий адвокат, і вручив йому прегарно виконану адресу. Зроблено також складку, з якої часть призначено на добродійні ціли, а саме 20 зол. на санування Товариства „Просвіта" у Львові, 20 зол. на „Рідну Школу", 20 зол. на ювилейний дзвін ім. митрополита А. Шептицького у Львові і 20 зол. на Український Сирітський Захист у Болехові. Останніх 20 зол. зложено до рук Виділу Українського Сирітського Захисту, на якого чолі стоїть сам о. крилошанин Володимир Сухий, справжній батько дрібних сиріт, а решту віддіслано до Редакції „Діла" з проханням доручити гроші по призначенні. В той спосіб болехівське громадянство пошанувало заслуги о. крилошанина Володимира Сухого, як душпастиря й передовика у праці на народній ниві.

Збори „Союзу Українок". В неділю, 27. листопада відбулися Загальні Збори „Союзу Українок" у Болехові у власній, хоч і скромній домівці в Товаристві „Народній Дім". На Збори приїхала сенаторка п. Кисілевська. Збори відбулися при великій спільности жіноцтва, а по зборах була скромна забава, що протягнулася до півночі! *О. А-к*

ТЕРНОПІЛЬ.

Мазепинське свято в Тернополі. В середу 16. листопада 1932 відбувся в салі „Міщанського Братства" у Тернополі святочний концерт у честь гетьмана Івана Мазепи при великій участи українського громадянства з Тернополя й повіту. Це національне свято розпочалося промовою посла д-ра Степана Барана про історичне значіння Івана Мазепи як одного з найбільших борців за українську державну незалежність. У своїй промові пос. д-р Баран дав загальне порівнання часів перед битвою під Полтавою зі сучасним становищем на Великій Україні та часів і режіму царя Петра Великого і його політики дотично України з політикою теперішньої більшовицької Москви та вказав на потребу культу Мазепи для державницького виховання нашої молоді і нашого народу взагалі. Опісля співав удатно мішаний хор „Тернопільського Бояна" двічі, а раз мужеський хор того самого товариства під управою п. Володимира Мошінського. З черги д-р Мельничишин відчитав з трилогії Богдана Лепкого „Мазепа" нараду гетьмана Мазепи зі старшинами, де гетьман рішається йти проти Москви. Однаке найзамітнішим був виступ нашого відомого оперового співака п. Михайла Голинського, що відспівав кілька пісень, між ними „Гетьмани" і два наддатки, при чому битком набита саля зробила йому за кожним разом овації. Свято, що перейшло з великим успіхом і мало замітний характер національної української маніфестації, закінчилось відспіванням національного гимну. Наконець треба згадати, що староство прислало на це маніфестаційне свято на свій відпоручників двох звичайних посепуцових, котрі занимали місця в перших рядах на салі.

НАДВІРНА.

Листопадові роковини. Щорічно святкує Надвірна листопадові роковини. В давніших роках відсятковано день 1. листопада панахидою, а цього року о. шамб. І. Луцик в асисті о. Вол. Бибика відправив торжественну Службу Божу, підчас якої співав хор Чит. „Просвіти" з Надвірної і Пнева-Млинів; дуже гарну проповідь виголосив о. Бибик. Вечором тогож дня відбулися сходини членів усіх установ, на яких д-р Саноцький виголосив прекрасний реферат про значіння 1. листопадового свята, а п. М. Гринішак віддеклямував дві поезії. — Богослуження з проповідями в дні 1. листопада відправлено також в Гаврилівці, Лоевій, Назавізові, Пнівю, Стримбі, Фитькові й інших місцевостях повіту.

Збори Українського Банку. В дні 8. листопада відбулися Заг. Збори Українського Кооперативного Банку в Надвірній, які виказали, що оснований перед 3-ма роками Банк розвивається правильно й гарно, та зміг би зробити чимало доброго, оскільчиб ті громадяни, які мають ощадности в чужих інституціях, зложили ці ощадности до своєї установи. Це побільшилоб значно обороговий капітал Банку та дало би змогу неодному нашому рільникові дістати дешевий кредит у своїх та визволитися від лихварських відсотків.

Господарська анкета. Дня 10. листопада відбулася в Надвірній господарська повітова анкета, на якій обговорено всі справи й болячки нашого села. Про теперішній катастрофальний стан рільництва та способи, якими можна прийти до його поправи, реферували: д-р Николайчук, пос. Чукур та дир. Швалюк з О. С. К. у Станиславові. Ухвалено відповідні резолюції та вислано делегацію до староства, яка предложила владі ці резолюції й домагання їх здійснити.

У 300-ліття народин Мазепи. Прекрасним днем для Надвірної була неділя 13. листопада, коли то відсвятковано заходом усіх українських установ 300-ліття народин великого гетьмана України Івана Мазепи. На це свято зложилися: глибоко обдуманий реферат д-ра І. Саноцького про життя гетьмана та його велику ідею, яка стала заповітом для всіх поколінь українського народу; міш. хор читальні „Просвіти" в Надвірній та Пнівю на Млинах під орудою д-ра Николайчука й інж. Цибрівського відспівав шість точок, дуже дбайливо підготовлених. Амат. Гурток чит. „Просвіти" в Надвірній відіграв інсценізацію „Военної Ради" (вимок з трильогії Б. Лепкого), яка присутнім припала дуже до вподоби. На закінчення свята відспівано нац. гимн. Свято пройшло з великим матеріяльним і моральним успіхом, при численній участи громадянства та в гарно прибраній салі. В слідуючу неділю (20. XI.) повторено свято в честь Мазепи в пополудневих годинах для повіту.

СПОРТ.

АВСТРІЯ — АНГЛІЯ.

День 7. грудня 1932. буде безперечно важний в історії світового копаного мяча. В тому дні стрінуться на грищі льондонського клюбу „Чельзі" репрезентації двох титанів копаного мяча: Англії й Австрії. Не було ще мабуть досі в історії спорту події, яка зуміласб викликати вже кілька місяців наперед таке велике зацікавлення, напруження та розгарячкування не лише у заінтересованих державах, але й у цілому спортовому світі, як ця стріча, в якій неначе вирішиться першенство у коп. мячі. Хибно булоб уважати цю одну стрічу дійсним виразником вищости, бож одні змагання — це 90 мінут, у яких якраз можна не осягнути своєї звичайної форми, чи просто мати „пеха", як часто трапляється у коп. мячі: ліпше грати від свого противника і програти. Вищість може виказати ціла низка частих змагань з ріжними поважнішими противниками, що прим. і вивисшило Австрію на континенті Европи. Зате дивна досі ізоляційна політика Англії (може для Англії корисна) у міжнародніх стрічах не дае змоги виробити собі погляду на кожночасну вартість коп. мяча цієї країни. Тому-то якінебудь передбачення висліду цих змагань незвичайно важкі. Спортовці континенту симпатизують зі знаменитою дружиною Австрії і вірять у її перемогу (заклади 3:1 для Австрії), зате англійці, певні за свою дальшу вищість у світі, ставлять на свою дружину (10:1 для Англії). В останніх днях по хвилевих невдачах англ. репрезентації заклади зрівнялися на 1:1. Білетів вступу продали вже на 70.000 осіб, а загальний дохід обраховують на близько 10.000 фунтів. На змагання ці, які будуть також трансмітовані в радіо (7. XII., год. 15.30—17.10 на Відень і Прагу), виїздить також багато прогульок з Европи, бож приглядатися такій стрічі є для прихильників коп. мяча неабиякою атракцією. Д.

Нові книжки й журнали.

РІДНА ШКОЛА, ч. 22 з 15. листопада 1932. Зміст: Вступна — Дві міри. — Ст. Васильченко: Роман (фейлетон). — Участь українців у світовій виставі. — Де переводити шкільний плебісцит. — Шкільні й учительські справи в соймі. Становище українців. Інтерпеляції і внески. Проти нової службової прагматики учителів. (Григорович). — Д-р Роман Перфецький: Шкільна політика Польщі. Польські шкільні закони та розпорядки і міжнародні постанови про охорону шкільництва непольських народів. — Психотехнічний курс Рідної Школи.— Конкурс на плян павільону (вшішний вид і внутрішний розподіл) для Українського Відділу Світової Вистави в Шикаго. — Їм і одної української школи на Поліссі за багато (Поліщук). — Іван Герасимович: Справа утраквізму перед війною. (Голоси поляків проти утраквізму) Перша кампанія проти утраквізму в 1886 р. Новий наступ в рр. 1903 і 1904. Побідила ідея національної школи. — Величаве шкільне віче в ЧерніВцях. — Степан Васильченко (Посмертна згадка з портретом письменника). — З життя „Рідної Школи": Не пускають за „сокальський кордон"! Заборона статуту „Р. Ш." з метою поширення діяльности на цілу Польщу. Спішіть із заснуванням нових Кружків „Рідної Школи"! Поклик Української Всесвітньої Виставової Корпорації в Шикаго. Свято ощадности „Р. Ш." Свято ощадности в рідній школі в Копичинцях. — Бібліографія. — Ріжні вісти. — Веселий кутик. — Число прикрашене актуальними світлинами. — Передплата „Рідної Школи" 1 зол. місячно, адреса: Львів, Ринок 10.

——о——

БІРЖА.

ГРОШІ.

Доляр у приватних оборотах 8.91 і одна четверта

У міжбанкових трансакціях платили: Ню-Йорк 8.91 і три четверті до 8.92 і одна четверта, Льондон 28.60—29 Цюріх 171 і пів до 171 і три четверті, Прага 26.38—26.43 Париж 34.85—34.95, Відень 103—106, Берлін 211 і пів до 212, Голяндія 358 і одна четверта до 358 і три четверті

Акції.

Гесп по 75 зол.

ЗБІЖЕ.

За 100 кг. льоко стація надання паритас 200 км. Ціни ринкові: Пшениця двірська 23.75—24.25, пшениця збірна 22.00—22.50, жито одноціле 14.25—14.75, жито збірне 13.50—13.75, ячмінь двірський одноц. 13.75—14.00, ячмінь на мливо 11.50—12.00, овес гал. 14.75—15.25, овес замокл. 13.25-13.75, кукурудза краєва 13.25—13.75, бараболя промисл. 3.00—3.26, фасоля біла 14.00—18.00, фасоля краса 17.50—18.50, горох пів-Вікторія 19.00—21.00, горох полевий 15.00—17.00, бобик 12.50—13.50, вика чорна 11.00—12.00, вика сіра 9.50—10.50, сіно солодке прас. 6.50—7.50, солома прас. 4.50—5.00, гречка 11.25—11.75, льон 38.00—40, лубін синій 8.75—9.25, ріпак оз. 42.00—46.00, крупи греч. 50 проц. пол. 25.00—27.00, просо краєве 12.00—12.50, макухи льняні 18.00—19.00, конюшина черв. звич. 100.00—1005.00, мак синій 105.00—110.00.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 3. XII. 1932 за масло експортове та десерове пріма 3·00 зол., за літру молока 17—19 сот., літру сметани 0·90 зол., копу яєць 6·80 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Неділя, 4. XII. год. 3.30 веч. Ціни зниженеі „Марія" (Абон. 2).

Неділя, 4. XII. год. 7.30 веч. „Поворот Одисея" (Абон. 4).

Понеділок, 5. XII. год. 7.30 веч. „Орфей у пеклі".

Вівторок, 6. XII. год. 7.30 веч. останній раз по найнижчих цінах від 40 сот. до зол. 3.50 „Занадто правдиве, аби було добре" (Абонам. 3).

Середа, 7. XII. год. 8.15 Симфонічний концерт.

Четвер, 8. XII. год. 7.30 веч. „Орфей у пеклі".

Театр Ріжнородностей.

Неділя, 4. XII. год. 3.30 попол. „Олімпія" (Абон. 2. Ціни знижені).

Неділя, 4. XII. год. 7.30 веч. „Цілунок перед зеркалом" (Абон. 3).

Понеділок, 5. XII. год. 7.30 веч. останній раз „Бездомний лікар" (Абон. 1. — Ціни найнижчі).

Вівторок, 6. XII. год. 7.30 веч. „Цілунок перед зеркалом" (Абон. 3).

Середа, 7. XII. год. 7.30 веч. „Цілунок перед зеркалом" (Абонам. 3).

Четвер, 8. XII. год. 7.30 веч. останній раз по цінах найнижчих від 60 сот. до зол. 3.50 „Олімпія" (Абонам. 2).

Кіна.

АДРІЯ: „Христя лісничівна"

АПОЛЬО: „Скінчена пісня" (Ліл. Гайд).

АТЛЯНТІК: „Пісня ночі".

КАСІНО: „Арсен Люпін — джентельмен-взломник".

КОЛЬОСЕЙ: „Гра за мушину" і ревія: „До побачення, до побачення".

КОПЕРНИК: „Сатана зависти".

МАРУСЕНЬКА: „Сатана зависти".

МІРАЖ: „Шлях до раю" (Ліл. Гарвей).

ОАЗА: „Таємні острови" та ревія.

ПАЛЯС: „100 метрів кохання".

ПАН: „Побідник".

ПАСАЖ: „Буфальо-Біл" і додатки.

ПРОМІНЬ: „Атлянтик" і ревія.

СТИЛЕВЕ: „Білі тіни".

УТІХА: „Боротьба за честь" (Кеч Мек Варл).

ХИМЕРА: „Князь Бубуль" і комедія.

Закордонне радіо.

Неділя, 4. грудня 1932.

Кенігсберг (217,1) 12.30 Оп. орхестра, 19.00 „Абрагам ауф Морія" муз. драма Ролле, **Ляйпціг** (389,6) 18.35 „Льогенгрін" оп. Вагнера, **Братислава** (278,8) 11.00, 18.45 Концерт, **Гільверзум** (296,1) 20.55 „Дон Паскале" оп. Доніцетія, **Штрасбург** (345,2) 16.00 Концерт, 21.30 „Ле Фільософ Марі" комедія Неріколь-Детріш, **Білгород** (430,4) 19.00 Спів, Петрович, **Рим** (441,2) 13.00 Муз. всячина, **Лянгенберг** (472,4) 20.15 „Гарний є світ" оп. Легара, **Прага** (488,6) 7.30, 12.05, 21.00 Концерт, 14.30 „Кармен" оп. Бізета, **Відень** (517,2) 9.55 Сонати ф-моль Бетовена, 12.05 „Реквієм" Вердія, 19.30 Нар. пісоньки, 20.30 „Вино, жінка, спів" радіопопурі, **Мінхен** (532,9) 17.25 Музика, 20.15 „Юда Макавей" орат. Гендля, **Будапешт** (550,5) 11.15 Рел. музика, 19.35 „Гейша" оп. Джонса, **Любляна** (574,7) 20.00 Оп. музика, **Харків** (937,5) 10.00, 15.00, 16.35, 19.00 Концерт. **Осльо** (1083) 18.30 Фортепян, 20.00 „Ораторія мира" на осн. Берисона, **Париж** (1724,1) 14.00, 14.30, 15.00, 17.00 Концерт.

Понеділок, 5. грудня 1932.

Барі (269,4) 20.30 „Аїда" оп. Вердія, **Братислава** (278,8) 16.10, 18.00, 22.15 Концерт, **Копенгаген** (281,2) 22.50 „Тангайзер" оп. Вагнера, **Штрасбург** (345,2) 21.30 Концерт, **Гельсінгфорс** (368,1) 20.15 Фортепян, **Білгород** (430,4) 20.00 Опера, **Рим** (441,2) 13.00 Концерт, **Прага** (488,6) 15.30 Чеські пісні, **Відень** (517,2) 11.30 Квартет, 20.05 Концерт, **Мінхен** (532,9) 16.05 Шуманові пісні, Бошінгер (сопр.), **Будапешт** (550,5) 18.45 Циг. орхестра, **Харків** (937,5) 10.00, 14.30, 15.00, 16.35, 17.30, 19.00 Концерт, 12.15, 24.00 Музика, **Осльо** (1083) 20.00 Авд. у честь Берисона **Париж** (1724,1) 21.00 „Пелеас і Мелісанда".

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Неділя, 4. грудня 1932.

11.58 Час, 12.10 Метеор. комунікат, 12.15 Симф. поранок, 14.00 Плекання морвового дерева, 14.25 Сальонова орхестра, 14.40 Найновіші способи борот-би зі шкідниками лісів, 15.00 Концерт, 16.00 Для молоді: Що чувати в світі? Молоді варшавські поети, 16.45 Грамофон, 16.50 Відгомін „Веселої неділі", 17.20 „Ой та неділя", 17.35 Лекція льв. руханки на осн. системи д-ра Оптиміста для пань і панів від 20—120 літ, 17.45 Актуальний фейлетон Раорта, 18.00 „Варвара" радіоімен. бажання віршом, 18.10 Польський шрамель (гармонія, скрипка, гітара), 18.45 Танцюючий чайок у тети Варвари (рік 1912), 19.05 Всячина на весело, 19.25 „Пан Бенет" на осн. Фредра, 19.55 Льв. спорт. комунікат, 20.00 Літер. чвертьгодина „Мисливство п. Еліодора" зі збірки мис. новель Штаркля, 20.15 „Наш кабарет", Спорт, 21.40 „Вл. Буріян у Львові" інтерв'ю, 22.00 Танк. музика, 22.55 Комунікати, 23.00 Льв. хор ревелерсів, 23.30 Мандоліністи, 23.50 Фінал III. вес. неділі.

Понеділок, 5. грудня 1932.

11.40 Огляд преси, 11.58 Час, 12.10, 15.30 16.15, 22.15 Грамофон, 13.20 Метеор. комунікат, 15.15 Господ. комунікат, 15.25 Комунікаційний огляд, 16.00 Листи та програми, 16.25 Лекція фр. мови, 16.40 Мандрівки птиць, 17.00 Концерт, 18.00, 18.35 Легка музика, 18.25 „В службі милосердя", 19.00 Фальшивий стид, 19.15 Всячина, 19.30 На овиді, 19.45 Прес. рад. денник, 20.00 „Дон Паскаль" оп. Доніцетія, 22.05 Підгалянська балачка, 22.25 Фортепян, 22.55 Комунікати, 23.00 Танкова музика.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.